

Сутність організаційно-економічного механізму управління

Соккер К.Є., Коноваленко М.К.

*Кафедра менеджменту і адміністрування,
Національний фармацевтичний університет,
м. Харків, Україна
management@nuph.edu.ua*

Ринкові перетворення в економіці України, її промисловості вимагають нових підходів до управління підприємством. Особлива увага приділяється вивченню та застосуванню стратегічного менеджменту задля досягнення ефективного управління господарюючих об'єктів.

Так, за рахунок більш ефективного менеджменту Японія значно перевершила США як за рівнем продуктивності, так і конкурентоспроможності товарів у багатьох галузях промисловості. У західній і вітчизняній літературі приводиться значна кількість пояснень цього факту. І спільним у цих публікаціях є те, що Японія розробила і реалізувала найбільш ефективну технологію управління, показавши тим самим, що ефективний менеджмент є основною конкурентною перевагою будь-якого підприємства.

Ринковий механізм функціонування економіки ставить нові вимоги до внутрішнього механізму управління підприємством, що має розроблятися як для окремих елементів, так і всього підприємства взагалі, і націлюватися на активізацію людського фактора, гнучкість і пристосованість до зовнішнього оточення, які забезпечують підприємству належну ефективність і конкурентоспроможність. Такий механізм може «запрацювати» тільки при проведенні відповідного комплексу організаційних робіт. Серед організаційно-економічних напрямків адаптації підприємств до цих умов виділяються: планування, фінансування, бухгалтерський облік, логістика.

Аналіз існуючих підходів до управління фармацевтичного сектора галузі охорони здоров'я країни показав, що найбільш ефективними є процесний підхід, який передбачає розглядання управління як процесу, що складається з ряду визначених та послідовних кроків – функцій управління. Зміст процесу управління фармацевтичним сектором також спирається на системний підхід і ґрунтується на сукупності організованих підсистем: законодавчої, організаційної, функціональної, соціальної, наукової, економічної. В Україні на сьогодні здійснено ряд заходів державного регулювання фармацевтичного сектору: створено Державну службу лікарських засобів та виробів медичного призначення; забезпечено державний контроль за експортом, імпортом, оптовою і роздрібною реалізацією фармацевтичної продукції; розроблено і реалізовано державну політику в сфері виробництва ЛЗ і забезпечення ними населення та закладів системи охорони здоров'я.

Визначені напрямки формування ефективної системи управління: удосконалення існуючої нормативно-правової бази і приведення її у відповідність з міжнародними вимогами в сфері забезпечення ліками; формування раціональної фармацевтичної політики на мікро- і макрорівнях тощо.